

Π.Ε. ΜΑΝΙΤΑΚΗΣ

Διορθότης

ΠΑΡΟΨΗΝΩΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

Ἐπὶ τῆς διασκευῆς τῶν ὄψεων Πρωταῖς καὶ Γαλλοῖς, ἀριθ. 30.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΑΡΟΜΗΣ	ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ	ΕΚΑΣΤΟΣ ΦΥΛΛΟΝ ΤΙΜΑΤΑΙ
Ἐν Ἀθήναις ἑτησίᾳ θρ. ν. 8	Ἐρμην καὶ Ἀναῖς, μυθιστόρημα Ponson du Terrail, μετὰ εἰκόνας, μετὰφρ. Ε. Σχινᾶ. — Οἱ δύο καλλιτέχναι, διήγημα, ὑπὸ Λάμπρου Ἐνοῦλη. — Ποίησις. Ἡ Ἠρώς μου, ὑπὸ Ε. Κ. Στρατουδάκη. — Οἱ ἀρχαῖοι Βρεττανοί. — Ποικίλα. — Αἰνίγμα. — Γνωστοποιήσις.	Ἐν Ἀθήναις..... Λεπτ. 10
• " " ἑξαμην. " " 5		• ταῖς ἑπαρχίαις..... " 15
• ταῖς ἑπαρχ. ἑτησίᾳ " " 10		• τῶ ἐξωτερικῶ..... " 25
• " " ἑξαμην. " " 6		Φύλλα προηγούμενα λεπτ. 50
• τῶ ἐξωτερικῶ ἑτησίᾳ φρ. " 15		

Μίαν ἡμέραν δὲν ἔφαλιν αὐτὴ πλέον . . . — Σελίς 68, στήλη 2.

ΚΑΡΜΕΝ ΚΑΙ ΑΝΑΪΣ

PONSON DU TERRAIL

VI

ΠΡΟΣΩΠΕΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΩΠΑ. — Συνέχεια.

Μόνος σχεδὸν ὁ Φρανσῆς δὲ Φλάρ, ὁ ἔντιμος καὶ εὐπιστος ἀνὴρ, ὁ τυφλὸς καὶ περιπαθὴς σύζυγος, εἶχεν ἐν ἀρμονίᾳ τὸ πρόσωπον πρὸς τὰ διανοήματά του.

Ὁ μαρκήσιος ἦτο ἡ κεφαλή, ἣτις σκέπτεται ὁ Φρανσῆς ὁ βραχίλιον, ὅστις ἐνεργεῖ ὁ εἰς διηύθυνεν, ὁ ἕτερος ἐξέτελει.

Ὅθεν κατὰ τὰς συνεχεῖς τοῦ πρώτου ἀπουσίας, μεταβαίνοντος εἰς Παρισίους πρὸς τοποθετήσιν τοῦ σιδήρου καὶ τοῦ χυτοσιδήρου, διαπραγματεύσιν τῶν τιμῶν, καὶ συνεννόησιν μετὰ τῶν ἐμπόρων, — ὁ Φρανσῆς ἐπέβλεπεν εἰς τὴν κατεργασίαν καὶ εἰργάζετο ἐνίοτε ὡς ἀπλοῦς ἐργάτης.

Ἐν παραδείγματι, κάμινοί τινες εἰργάζοντο τὴν νύκτα ὁ Φρανσῆς μετέβαινεν εἰς τὸ ἐργοστάσιον περὶ τὴν δεκάτην ὥραν τῆς νυκτὸς καὶ ἐπανέστρεφεν οἴκοι τὴν πέμπτην τῆς πρωίας.

Ἐἶχε καταστῆ τοῦτο συνήθεια τοσοῦτον σταθερά, ὥστε μόνον ἀνάγκη ἐκτακτος καὶ ἀνυπερέβλητος ἠδύνατο νὰ τὸν ἀναγκάσῃ νὰ καταλίπῃ τὴν θέσιν του πρὸ τῆς προσδιορισμένης ὥρας.

Ὁ μαρκήσιος τοῦναντίον σπανίως ἐνεφανίζετο εἰς τὸ ἐργοστάσιον ἄλλ' εἶχε τοποθετήσῃ ἐν αὐτῷ ἄνθρωπον τῆς ἐμπιστοσύνης του καὶ συμμορφούμενον πρὸς τὰς ὁδηγίας του.

Ὁ ἄνθρωπος αὐτὸς ἦτο ὁ διάδοχος τοῦ γέροντος Ἀντωνίου.

Ἐκτίθεμεν ἐν ὀλίγοις τὰ κατὰ τὴν ἀποπομπὴν αὐτοῦ.

Ὁ μαρκήσιος ἦτο ἄνθρωπος πονηρὸς, ἐπιτήδειος, ὀξυδερκής ἑκέκτητο εἰς ὑψιστον βαθμὸν τὴν τέχνην ν' ἀποκτᾷ ἐπιρροὴν ἀναντίρρητον καὶ ἀλόγιστον ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν χαρακτήρων. Εἶχεν ἀπόλυτον ἐξουσίαν ἐπὶ τῆς κυρίας δὲ Φλάρ, κατέστη ταχέως καθ' ὀλοκληρίαν κύριος τοῦ Φρανσῆ.

Ὁ Φρανσῆς ἀνεγνώρισε τὴν διανοη-